

Dictadura financera

Dll, 1/03/2010 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Les grans finances mundials escapen de fet al control democràtic. Si en altres segles dominava l'absolutisme real, per la gràcia de Déu, avui la dictadura pertany al món financer i economicista, per la gràcia del benefici excedent.. A nivell internacional el que hi ha són pactes i convenis, però no un còdex de lleis que tots han de complir. Això explica l'existència dels paradisos fiscals, els fons internacionals d'inversió que poden fins i tot fer trontollar una economia estatal, els proteccionismes...etc.

Aquesta realitat, que cada dia es veu com la causa més important de l'actual crisi, més enllà de xifres i objectius, sembla que per a molta gent de la nostra humanitat es tradueix en gana, nivells de sanitat inacceptables, enriquiment especulatiu i misèria insostenible. L'altra cara de la moneda de l'economicisme és la deshumanització d'una gran part de la humanitat.

Benet XVI ha denunciat aquesta situació de forma contundent en la seva darrera carta encíclica CARITAS IN VERITATE, sobre la que s'ha fet un silenci quasi absolut. Ha reclamat la necessitat d'un govern mundial, de la reforma a fons de les Nacions Unides i de l'urgent necessitat del dret internacional. Més recentment en el discurs que va tenir a la reunió de la FAO ha dit: "la fam és el signe més cruel i concret de la pobresa ."No és possible continuar acceptant l'opulència i el malbaratament, quan el drama de la fam adquireix cada cop majors dimensions" .

Pot resultar fàcil criticar l'estil dels documents, fins hi tot, les finances de les esglésies, i restar tranquils de consciència. Però la vertadera reflexió no és un judici sobre els gèneres literaris o els possibles desencerts i les contradiccions dels cristians, sinó si realment la denuncia i la urgència dels canvis responen a la necessitat del nostre món. També resulta còmode anar repetint que el tema és científic, molt complexa... i anar mantenint aquesta mena de statu quo en el que els rics cada cop són més rics i els pobres més pobres.

El President Obama molt possiblement no farà la reforma sanitària que estava en el seu programa. La dictadura financera li està ja imposant unes rebaixes notables. Els grans grups econòmics, quasi a cara descoberta, van dinamitant el projecte. Hi ha qui diu que el president dels EEUU és l'home més poderós de la terra..... però els polítics avui tenen un cada cop més estret marge de maniobra. Tothom els critica i quasi tothom calla o aplaudeix els més enriquits de la terra. De fet que mana es la dictadura financera, que escapa al control democràtic. Només la pot parar una opinió pública majoritària decidida a un canvi real que faci possible pas a pas que realment el sobirà és el poble, ara sí, per la gràcia de Déu.